

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Wykładnia art. 6 UE, art. 3 Pierwszego protokołu dodatkowego do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, art. 2 Protokołu nr 4 do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i art. 25 międzynarodowego Paktu praw obywatelskich i politycznych — Wykładnia art. 17 i 18 WE — Zgodność z nimi przepisów regionalnych ograniczających bierne prawo wyborcze obywatela włoskiego na podstawie wymogu posiadania miejsca zamieszkania w regionie

Sentencja

- 1) Artykuły 17 WE i 18 WE nie stoją na przeszkodzie istnieniu przepisów krajowych przewidujących, w sytuacji takiej jak w sprawie przed sądem krajowym, jako jeden z warunków wybieralności do zgromadzenia regionalnego — obowiązek posiadania miejsca zamieszkania w danym regionie w dniu zgłoszenia kandydatury.
- 2) Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich jest oczywiście niewłaściwy, by udzielić odpowiedzi na pytanie pierwsze przedstawione przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia.

(¹) Dz.U. C 32 z 7.2.2009.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego w dniu 10 lutego 2009 r. w sprawie T-388/03 Deutsche Post AG i DHL International przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 24 kwietnia 2009 r. (faks z dnia 22 kwietnia 2009 r) przez Królestwo Belgii

(Sprawa C-148/09 P)

(2009/C 167/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet i T. Materne, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Deutsche Post AG, DHL International, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wydanego w dniu 10 lutego 2009 r. w sprawie T-388/03 Deutsche Post AG i DHL International przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich;
- obciążenie Deutsche Post i DHL International kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty na poparcie swego odwołania od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 10 lutego 2009 r., w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji z dnia 23 lipca 2003 r. o niewnoszeniu zastrzeżeń, po przeprowadzeniu wstępnego postępowania wyjaśniają-

cego przewidzianego w art. 88 ust. 3 WE, wobec projektu podwyższenia kapitału La Poste zgłoszonego w dniu 3 grudnia 2002 r. oraz wobec kilku innych środków przyjętych przez władze belgijskie na rzecz La Poste. Zarzuty te zmierzają do uchylenia zaskarżonego wyroku.

W ramach zarzutu pierwszego wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył w zaskarżonym wyroku przepisy proceduralne dotyczące badania pomocy państwa, jako że uznał pewne okoliczności wstępnego postępowania wyjaśniającego oraz pewne aspekty decyzji Komisji z dnia 23 lipca 2003 r. za obiektywne i spójne wskazówki co do istnienia „poważnych trudności” wymagających wszczęcia na podstawie art. 88 ust. 2 WE formalnego postępowania wyjaśniającego.

W ramach zarzutu drugiego wnoszący odwołanie twierdzi, że Sąd orzekł już częściowo w zaskarżonym wyroku w przedmiocie materialnej prawidłowości badania dokonanego w decyzji Komisji z dnia 23 lipca 2003 r., dotyczącego istnienia pomocy państwa i jej zgodności ze wspólnym rynkiem, jako że rozpatrzył zarzuty czwarty i siódmy i uwzględnił je, mimo że owe zarzuty winny zostać uznane za niedopuszczalne, ponieważ nawet w świetle tego wyroku skarżące nie miały odpowiedniej legitymacji procesowej.

W ramach zarzutu trzeciego wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył w zaskarżonym wyroku zasadę pewności prawa, jako że wskazał, iż Komisja nie uwzględniła w ramach badania poprzedzającego decyzję z dnia 23 lipca 2003 r. czwartego kryterium określonego w wyroku Trybunału z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie Altmark, a mianowicie kryterium analizy porównawczej („benchmarking”) z kosztami ponoszonymi przez przeciętne, prawidłowo zarządzane i odpowiednio wyposażone przedsiębiorstwo, chociaż ów wyrok został wydany dopiero po zbadaniu niniejszej sprawy (i jeden dzień po tym jak Komisja postanowiła nie wnosić zastrzeżeń wobec projektu podwyższenia kapitału La Poste), a omawiane kryterium nie zostało wcześniej wyróżnione w orzecznictwie Trybunału lub Sądu ani w praktyce decyzyjnej Komisji.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Hiszpania) w dniu 28 kwietnia 2009 r. — Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP) przeciwko Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe i inni oraz Ministerio Fiscal

(Sprawa C-151/09)

(2009/C 167/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Hiszpania).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Federación de Servicios Públicos de la UGT (UGT-FSP).

Strona pozwana: Ayuntamiento de la Línea de la Concepción, María del Rosario Vecino Uribe i inni i Ministerio Fiscal.

Pytania prejudycjalne

Czy przesłanka zachowania niezależności, do której odnosi się art. 6 ust. 1 dyrektywy 2001/23/WE⁽¹⁾ z 12 marca 2001 r., zachodzi w sytuacji faktycznej (takiej jak w postępowaniu przed sądem krajowym), w której po wykupie przez Ayuntamiento różnych koncesji na świadczenie usług publicznych pracownicy wchodzący w skład personelu pracowniczego danych przedsiębiorstw będących do tego czasu koncesjonariuszami zostali przejęci przez wspomniane organy samorządowe i włączeni do ich personelu pracowniczego, lecz są to ci sami pracownicy (bez wyjątku), którzy zajmują te same stanowiska pracy i wykonują te same obowiązki, co przed wspomnianym wykupem, w tych samych miejscach wykonywania pracy i pod zwierzchnictwem tych bezpośrednich przełożonych (hierarchicznych zwierzchników), bez istotnych zmian w warunkach pracy, a jedyna różnica polega na tym, iż obecnie ich najwyższymi zwierzchnikami (w przeciwieństwie do poprzednich) są odpowiedni funkcjonariusze publiczni (radni lub burmistrz)?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Schwerin (Niemcy) w dniu 4 maja 2009 r. — André Grootes przeciwko Amt für Landwirtschaft Parchim

(Sprawa C-152/09)

(2009/C 167/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Schwerin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: André Grootes

Strona pozwana: Amt für Landwirtschaft Parchim

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uznanie nadzwyczajności w rozumieniu art. 40 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003⁽¹⁾ w odniesieniu do kwoty powierzchniowej wchodzi w grę również wtedy, gdy istniejący w dniu 15 maja 2003 r. środek rolno-środowiskowy stanowi jedynie utrzymanie użytkowania (trwałych) pastwisk, który jednak nawiązuje płynnie pod względem czasowym (bądź też „bezzwłocznie”) do środka, na podstawie którego następuje przekształcenie gruntów ornych w trwałe pastwiska?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy uznanie nadzwyczajności w rozumieniu art. 40 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do kwoty powierzchniowej wchodzi w grę jedynie wtedy, gdy następuje zmiana użytkowania powierzchni z gruntu ornego na pastwiska na podstawie (właściwie z powodu) uczestnictwa w środku rolno-środowiskowym w rozumieniu przywołanego przepisu?

- 3) Czy uznanie nadzwyczajności w rozumieniu art. 40 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 wymaga, by rolnikiem składającym wniosek był również ten, kto przeprowadził zmianę użytkowania lub czy również rolnik, który później „przystąpił” do środka rolno-środowiskowego może skutecznie powołać się na nadzwyczajność w rozumieniu tego przepisu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, Dz.U. L 270, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-155/09)

(2009/C 167/07)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: R. Lyal i D. Triantafyllou)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 18 WE, art. 39 WE i art. 43 WE w związku z art. 12 WE (na mocy art. 28, 31 i 4 porozumienia o EOG) w zakresie w jakim utrudnia korzystanie z podstawowych swobód wynikających z tych przepisów
- zwalniając z podatku od przeniesienia własności nieruchomości wyłącznie osoby stale zamieszkujące w Grecji z pominięciem osób zamierzających osiedlić się w Grecji w przyszłości;
- przyznając pod pewnymi warunkami zwolnienie z podatku od przeniesienia własności nieruchomości w Grecji wyłącznie obywateli greckich podczas nabycia pierwszego lokalu mieszkalnego w Grecji z wyraźną dyskryminacją osób nie będących obywatelami greckimi;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.